

افغانستان آزاد – آزاد افغانستان

AA-AA

چو کشور نپاشد تن من مباد بدین بوم و بر زنده یک تن مباد
همه سر به سر تن به کشتن دهیم از آن به که کشور به دشمن دهیم

www.afgazad.com

afgazad@gmail.com

Iran's M.

آئینه ایران

علی صدارت
۰۶ اکتوبر ۲۰۲۰

علی صدارت:

ترمپ کرونا گرفت، نفرین یا دعا؟! درس امروز.

در ساعات اولیه امروز، توسط خانم و آقای ترمپ توسط توئیتر اعلام شد که هر دو مبتلا به کروید ۱۹ شده‌اند. این خبر، به طور رسمی توسط کاخ سفید واشنگتن، تأیید شد، و آن‌ها اکنون در قرنطینه به سر می‌برند. واکنش‌های رسمی و غیررسمی جالب بوده‌اند. زندگی یک دانشگاه است و هر روز حیات ما، به مانند حضور در جلسه کلاس درس است. تلاش می‌کنم ببینم درس امروز چیست؟!

درس دوم: آیا نفرین و دعا در این گونه موارد مؤثر هستند؟! افراد فراوانی هستند که به دلایل مختلف، برای دیگری و دیگران دعا و ثنا، و یا به عکس، نفرین و لعنت می‌کنند. این مسأله در مورد افراد نامی و معروف، بسیار شایع‌تر است. پیدا کردن آمار دقیق نفرین کننده‌ها و دعا کننده‌ها، غیرممکن است! چرا که هر دو در دل و در ضمیر انسان انجام می‌شوند.

نمی‌دانیم که چند نفر آرزوی سلامتی کامل برای خانم و/یا آقای ترمپ می‌کنند، و چند نفر از ته دل آرزو می‌کنند که ویروس کوید ۱۹، هرچه زودتر، جان یکی و یا هر دوی این دو نفر را بگیرد!

با توجه به سرنوشت امروز ایران و ایرانیان، دعا و نفرین، و یا با کمی تخفیف، آرزوی خیر و شر کردن، برای ما ایرانیان، تفکری آشنا است. اگر به اظهارات مقامات خود این رژیم بنگریم، و برای مثال به برنامه تلویزیونی مناظرات انتخاباتی برای مقام ریاست جمهوری مراجعه کنیم، طرفداران رژیم ولایت مطلقه، بیش از ۴-۵ درصد نیستند. از سایر مردم دنیا و به خصوص مردم منطقه بگذریم، تردیدی نیست که تعداد ایرانیانی که برای آقای خامنه‌ای آرزوی مرگ می‌کنند زیاد است. چه بسا که بسیاری از هموطنان ما حتی موقع نماز او را لعن و نفرین می‌کنند، و یا حتی در عریضه‌هایی که به چاه جمکران می‌ریزند، از امام زمان می‌خواهند که... خامنه‌ای را هرچه زودتر مرگ بدهد و از روی زمین بردارد! ... اگر تعداد نفرین کننده‌ها را در تعداد نفرین‌های روزانه و آنرا در تعداد روزهای این چهاردهه ضرب کنیم، با یک حساب سرانگشتی، آمار درخواست‌های رسیده به درگاه الهی، برای مرگ خامنه‌ای و شرکاء، سر به فلک می‌زند! ولی می‌بینم که علی‌رغم بیماری‌ها و سن و سال وی، ایشان هنوز زنده است و ظاهراً نفرین و ناله‌ها مؤثر نبوده‌اند!

درس سوم: آقای خامنه‌ای و شرکاء، مسئولیت سنگینی برای سرنوشت امروز را دارند. کسانی که برای دعا و نفرین، جا و مکانی قائل هستند، چرا به جای مرگ آنها، برای اصلاح آنها دعا نکنند؟ به هر حال هر دوی این دو تفکر متضاد، به طور مساوی بی‌اثر هستند! خداوندی که من می‌شناسم، بیکار منتظر ننشسته است که ببیند که من دعا می‌کنم آقای خامنه‌ای بمیرد و یا اصلاح شود! هر چقدر هم من سفت و از ته دل این دعا را بکنم، این نخواهد بود که تا من از این طرف آرزوی کن، بکنم، از طرف دیگر بلافاصله فیکون بشود!

درس چهارم: برای مدیریت صحیح بیماری کرونا، هر فردی باید دو فرض را، به طور همزمان و در عین حال و همیشه، در پندار خود داشته باشد، و به خود بگوید:

۱- همه مردم دنیا به ویروس آلوده هستند، و من چگونه می‌توانم خود را از آلودگی به ویروس مصون نگاه دارم؟

۲- فقط من به این ویروس کشنده مبتلا هستم، و من چگونه می‌توانم از آلوده شدن بقیه جلوگیری کنم؟
تصور نمی‌کنم آقای ترمپ از خود این دو سؤال را کرده باشد.

برای هر دوی این دو سؤال، پاسخ‌های علمی و عملی بسیار ساده توسط متخصصان امر، به جامعه پیشنهاد شده است. این مسئولیت خود ما است که چقدر وظیفه‌شناس باشیم، و چقدر لابی‌بالی و مسئولیت ناپذیر و باری به هر جهت! تلاش کنیم آلوده نشویم و آلوده نکنیم. تلاش کنیم سرنوشت خوب داشته باشیم یا سرنوشت بد. یا این که بگوئیم قضاء و قدر است و هرچه او بخواهد و رضایم به رضای خدا و... و بگوئیم:

اگر ز کوه فرو غلند آسیا سنگی نه عارف است که از راه سنگ برخیزد!!!

اگر رژیم ولایت مطلقه بر ما حاکم است، کار انگلیس است!!! خواست خدا بوده!!! من کوچکترین نقشی در سرنوشتی که امروز دارم نداشته‌ام و یا کوچکترین نقشی در خوب و خوبتر کردن سرنوشت من نمی‌توانم داشته باشم!!!
درس پنجم: ویروس را (و سایر سرنوشت‌های بد را) نمی‌توان با دعا و جادو و جنبل از خود دور کرد. این ویروس توسط آلوده شدن دستگاه تنفس فوقانی (تماس دست آلوده و یا تنفس با زدم افراد آلوده) به انسان سرایت می‌کند.
درس ششم: با تماس‌های نزدیک، دست دادن، بغل کردن، جمعیت‌ها بدون در نظر گرفتن فاصله‌گیری‌های اجتماعی، عدم مصرف ماسک،... (یعنی تمام کارهایی که آقای ترمپ، از همان ابتدای دنیاگیری کرونا، و به خصوص در مبارزات انتخاباتی کرده است) امکان زیادی برای انتقال ویروس فراهم می‌گردد. به طریق اولی، رفتن به مکان‌های با جمعیت متراکم مثل مسجدها و کلیساها و کنیسه‌ها و... و یا لیس زدن در و دیوار و زمین حرم، دعوت مردم به نمازهای جمعه و زیارتگاهها، و... باعث مصونیت در مقابل ویروس نمی‌شود، بلکه به عکس خطر مبتلا شدن و مبتلا کردن را بسیار بالاتر می‌برد.

درس هفتم: فزیولوژی انسان با مقام و منصب او تغییر نمی‌کند (چه مقامات زمینی و سیاسی، و چه مقامات دینی و عقیدتی). همان خطری که متوجه ترمپ است، متوجه هر انسان دیگری است. ویروس مقام و منصب نمی‌شناسد.

درس هشتم: در صورت توسل به دعا و نفرین، و با بررسی نوع آن‌ها، می‌توانیم به خشونت‌پرستی و قدرت‌مداری خود پی ببریم. گرچه به نظر من هر دو به بی‌اثری یک دیگر هستند، ولی آن که دعا می‌کند خامنه‌ای و شرکاء به راه راست هدایت شوند، روحیه‌ای خشونت‌زادتر دارد تا آن‌که برای آنها آرزوی مرگ می‌کند و یا شاید آرزوی مرگ با شکنجه و عذاب الیم بد نیست که اگر خود را در دسته دوم می‌یابیم، از خود بپرسیم که اگر با شرایط و دلایلی، قدرت دست ما بیفتد، و بتوانیم به انسان دیگری (حتی اگر بدترین انسان‌ها باشد) صدمه بزنیم، مثل آقای خلخالی و لاجوردی خواهیم شد، و یا جور دیگری عمل خواهیم کرد؟

درس اول: جمله «ببینیم درس امروز چیست» برخوردی منفعلانه و کارپزانه است. اگر این پرسش را این طور مطرح کنم مسئولیت پذیرانه تر و مسئول تر و فعال تر است:

فعالانه ببیندیشم و مسئولانه ببینم از وقایع امروز، چه درسهائی را می توانم استخراج کنم و بیاموزم؟

درسهائی در جهت پیوسته مردم سالارتر شدن، درسهائی در جهت هرچه فراگیرتر کردن و هرچه فعال تر کردن جنبش خودجوش ساختن سرنوشت های خوب و خوب تر.

تلاش کنم تا ببینم از اخبار امروز و وقایع دیروز و روزها و سالهای گذشته، چه درسهائی می توانم بگیرم؟ بدین ترتیب، در حال عمل کنم، و در آینده زندگی کنم.

آنچه که برای خود نمی خواهم، برای دیگری و دیگران نخواهم.

آنچه که برای خود می خواهم، برای دیگری و دیگران بخواهم.

حقوق را می توانم مخارج مشترک، و پایه و اساس این دو خواست، برای خودم و برای دیگران، بگیرم.

به جای عریضه به این و یا آن قدرت طبیعی و ماوراء طبیعی (از جمله چاه جمکران و یا کاخ سفید و یا اتحادیه اروپا و کرملین و بیجینگ و...) نوشتن، و یا دخیل بستن به این و آن امامزاده (از جمله به هزاران امامزاده ساخت رژیم و یا امامزاده های ساخت قدرت های خارجی مثل ترمپ و نتانیاهو و جانسن و...) خودم چگونه می توانم سرنوشت های خوب و خوبتری را بسازم، ... خودم، به سهم خودم، به نوبه خودم و به اندازه توان خودم، و به سلیقه و توان و هنر و دانش و ... خودم.

علی صدارت

یازدهم مهر [میزان] ۱۳۹۹ برابر با ۲ اکتوبر ۲۰۲۰ جمعه